

דף פד.

הרמב"ם הל' שקליםים פ"ד ח"ה

עין משפט א.

בשנת השמיטה שהוא הפקר שוכרין בית דין שומרין שישמרו מקצת ספחים שצמחו כדי שיביאו מהן העمر לשתי הלחם שאין באים אלא מן החדרש. ואלו השומרין נוטLIN שכון מתרומה הלאשה:

הרמב"ם הל' תמידין ומופזין פ"ז הי"א

עمر זה מן השוערים היה בא. ודבר זה הלהה ממשה רבנו. וכייד היה נעשה. מערב يوم טוב יוצאים שלוחי בית דין ועושין אותו כריכות במחבר לקרען כדי שהיה נח לקצר. כל העירות הסמכות לשם מתכנסות כדי שהיו יהיה נקצר בעסק גדול. וקוצרין שלוש סאין שעורין בשלשה אנשים. ובשלש קפות. ובשלשה מגילות. بيان שחשכה אומר להם הקוצר לכל העומדים שם. בא המשמש אומרים לו הין. בא המשמש אומרים לו הין. בא המשמש אומרים לו הין. מגל זה אומרים לו הין. מגל זה אומרים לו הין. קפה זו אומרים לו הין. קפה זו אומרים לו הין. קפה זו אומרים לו הין. ואם היה שבת אומר להן שבת היום אומרים לו הין.

๒. כסף משנה: עומר זה מן השוערים היה בא וכו'. במנחות פרק ר' ישמעאל (דף ס"ח) ופרק כל קרבנות (דף פ"ד): וכייד היה נעשה וכו' עד מפני הטועם. משנה במנחות פרק ר"י (דף ס"ה):

שְׁבַת הַיּוֹם אָמְרִין לוֹ הַיּוֹן. שְׁבַת הַיּוֹם אָמְרִין לוֹ הַיּוֹן. וְאַחֲרֵכֶם אָמֵר לְהַנּוּ אֶקְצָר וְהַנּוּ אָמְרִין לוֹ קָצָר. אֶקְצָר וְהַם אָמְרִים לוֹ קָצָר. אֶקְצָר וְהַם אָמְרִים לוֹ קָצָר. שֶׁלֶשׁ פְּעֻמִּים עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר. וְכָל כֶּךָ לְפָה מִפְנֵי אַלְוִי הַטּוֹעִים שִׁיצָאִי מִפְלָל יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שְׁנִי. שְׁהַנּוּ אָמְרִין שֶׁזֶה שֶׁגָּאָמֵר בְּתוֹרָה 'מִמְּחֻרָת הַשְּׁבָת' הוּא שְׁבַת בְּגִרְאָשִׁית. וּמִפְנֵי הַשְׁמוּעָה לִמְדוֹ שָׁאַיָּה שְׁבַת אֶלְאָיוּם טֹב וְכֵן רָאוּ תִּמְדִיד הַנְּבִיאִים וְהַסְּנָהָדרִין בְּכָל דָּוָר וְדָוָר שֶׁהָיוּ מְגִינִּפְנֵין אֶת הַעֲמָר בְּשָׁשָׁה עַשֶּׂר בְּגִינְזָן בֵּין בְּחָל בֵּין בְּשְׁבָת. וְהָרִי נְאָמֵר בְּתוֹרָה 'וְלֹחֶם וְקָלִי וְכַרְמָל לֹא תִּאֲכַל' עַד עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה'. וּנְאָמֵר 'וְיִאֲכַלְוּ מִעֲבוֹר הָאָרֶץ מִמְּחֻרָת הַפֵּסֶח מִצּוֹת וְקָלִי'. וְאִם תֹּאמֶר שָׁאַוְתָּו הַפֵּסֶח בְּשְׁבָת אַרְעָה כְּמוֹ שְׁדָמוֹ הַטְּפָשִׁים. הַיָּאֵךְ תָּלָה הַכְּתוּב הַפָּר אֲכִילָתָם לְחַדֵּשׁ בְּדָבָר שָׁאַיָּנוּ הַעֲקָר וְלֹא הַסְּבָה אֶלְאָ נְקָרָה נְקָרָה. אֶלְאָ מְאַחַר שְׁתָלָה הַדָּבָר בְּמִמְּחֻרָת הַפֵּסֶח הַדָּבָר בְּרוּר שִׁמְחֻרָת הַפֵּסֶח הִיא הַעַלְהָה הַמְּתָרָת אֶת הַחַדֵּשׁ וְאֵין מִשְׁגִּיחַין עַל אֵיזֶה יוֹם הוּא מִימֵי הַשְׁבּוּעָה:

הרמב"ם הל' ביכורים פ"ב ח'יב

עין משפט ג.

איין מביאין בכוראים אלא משבעת המינין ה האמורים בשבח הארץ. והם החטאים והשעורים והענקיים והתאנים

ה. **Capsula:** איין מביאים בכוראים אלא משבעת המינין וכו'. משנה בפ"ק דברכורים

(מ"ג): ומ"ש ואם הביא חוץ משבעת המינים לא נתקדשו. ירושלמי שם (הלכה ג'):

**וְחַרְמֹנִים וְחַזִּיתִים וְתִמְרִים. וְאֵם הַבִּיא חֻזֶּן מִשְׁבָּעָה
הַמִּגְינִין לֹא נִתְקַדֵּשׁ:**

הרמב"ם הל' ביכורים פ"ב ח"ג

עין משפט ד.

אין מביאין לא מתרמים שבחרים. ^ט ולא מפרות שבעמוקים. ולא מזיתי שנן שאינן מן הפסחים. אלא מתרמים שבעמוקים ומפרות שבחרים לפי שחן מן הפסחים כגון תמרים שבחרים ותאנים سورות ומרוקבות וענבים מאובקות ומעשנות לא נתקדשו:

דף פד:**הרמב"ם הל' אימורי מזבח פ"ה ח"י**

עין משפט א.

כל המנחות אין מביאין אותן מן החדש. קודם קדם שתי הלחם לכתחלה שהרי נאמר בהן 'בכורים לה'. ואם הביא פישר. ומביאים נסכים מן המקצה ביום טוב:

^ט. **כسف משנה:** אין מביאים לא מתמורים שבחרים וכו'. גם זה משנה שם: ומיש ואם הביא שלא מן המובייר כגון תמרים שבחרים וכו'. בפרק כל קרבנות הצבור (מנחות דף פ"ד:) ובירושלמי פ"ק דבכורים פלוגתא בתמרים שבחרים ובפירות שבעמוקים ופסק הרבה יוחנן דאמר לא נתקדשו ותניאתו תמן תנאים سورות ומרוקבות וענבים מאובקות ומעשנות אין מביאין ומשמע לריבינו שאם הביא לא נתקדשו ולא עדיפי מתמורים שבחרים ופירות שבעמוקים:

^ל. **כسف משנה:** כל המנחות אין מביאים אותן מן החדש וכו'. משנה במנחות פרק רביעי ישמעאל: ומביאים נסכים מן המקצה ביום טוב. בפרק אלו עוכרין עליה מ"ח משקה ישראל מן המותר לישראל מכאן אמרו אין מביאין נסכים מן הטבל יכול לא יביא מן המקצה אמרת מה טבל מיוחד שאיסור גופו גרם לו אף כל שאיסור גופו גרם לו יצא מוקצה שאין איסור גופו גרם לו אלא איסור דבר אחר גרם לו: